

[Ole Vig Jensen]

Vi er i det radikale venstre overbeviste om, at søger man en samlet og socialt afbalance-ret løsning af de økonomiske problemer, så er også organisationerne indstillet på at ville medvirke positivt. Vi ønsker ikke fra radikal side at udfordre organisationerne, men derimod at inddrage dem i et forpligtende samarbejde. Kun hvis alle grupper i det danske samfund virker med, kan vi gøre os håb om at løse de opgaver, som den enkelte borger forventer af os. Derfor har heller ikke organisationerne noget valg, hvis de vil varetage medlemmernes interesser, og hvis de vil have indflydelse på de næste 4 års politik. Uret er faldet i slag for alle, som føler ansvar for det danske samfund. Det tror vi at også organisationerne i dag forstår, og vi tror, at de vil handle derefter.

Jeg skal herefter nævne nogle af de hovedelementer, som efter radikal opfattelse må indgå i en 4-årig aftale om den økonomiske politik, og som en ny regering uundgåeligt kommer til at tage stilling til.

For det første ønsker det radikale venstre gennemført grundlæggende ændringer i skattelovgivningen. Vi kan ikke lægge nye økonomiske byrder på befolkningen, uden at vi gennemfører en mere retfærdig beskatning. Det eksisterende skattesystems urimelige virkninger er den væsentligste hindring for at skabe forståelse hos befolkningen for det at bidrage til fællesskabet og til samfundets videre udbygning.

Vi ønsker en forenkling af indkomstskatten med forhøjelse af proportionalsskattestrækket, fulgt op af en sanering og ændring af de nuværende fradragsregler. Formålet med dette er at lette skattetrykket for almindelige indkomster, samtidig med at der effektivt sættes en bremse for det utilsigtede misbrug af fradragsreglerne, som især personer med store indkomster benytter sig af.

Det er så meget mere nødvendigt med en ændring af skattelovgivningen, fordi vi jo som bekendt også bruger den skattepligtige indkomst som grundlag for tildeling af offentlige ydelser, og kommer vi ind i en tid, hvor der enten bliver behov for yderligere stramning, besparelser, som også rækker ind over de offentlige ydelser, eller kommer vi ind i en stramning, hvor det bliver nødvendigt at yde sociale kompensationer, er det bydende nødvendigt, at vi får et bedre grundlag end det nuværende skattepligtige

grundlag, vi arbejder efter. Det er en retfærdighedshandling over for befolkningen, vi her står for at skulle gennemføre.

Vi ønsker også en lovgivning om obligatorisk overskudsdeling og medejde for de ansatte på den enkelte virksomhed. Denne lovgivning skal sikre, at lønmodtagerne får andel i det overskud, som jo bl. a. fremkommer ved, at lønmodtagerne på den enkelte virksomhed holder sig tilbage med stigninger i løn. Samtidig skal det naturligvis styrke interessefællesskabet omkring den enkelte virksomhed, ligesom det skal øge samarbejdet og de ansattes medindflydelse. Vi har mærket os, at princippet om overskudsdeling nu er accepteret af såvel socialdemokratiet som venstre. Det åbner visse muligheder, så vidt vi kan se, men fra radikal side må vi slå fast, at vi ønsker en obligatorisk overskudsdeling, hvor venstre altså ikke griber fat om nælden, men stadig lader det være en frivillig ordning, og vi må sige til socialdemokratiet, at vi ønsker en ordning gennemført, der knytter sig til den enkelte virksomhed og til den enkelte medarbejder, så det bliver overskueligt for dem, der har interesse i denne sag; derfor tager vi stadig afstand fra fælles fonde.

Vi ønsker også en indsats over for de samfundsskabe værdistigninger på jorden. Det er ikke acceptabelt, at der i en tid med begrænsede stigninger i indkomsterne – og det foreslår det radikale venstre jo – stadig kan hentes store kapitalgevinster hjem ved spekulation i jorden. Derfor må det sikres, at priserne her kun følger den almindelige inflationsstigning.

Vi ønsker også en ændring af beskatningsreglerne med det formål at øge erhvervsinvesteringerne, og herunder tænker vi på en lempelse af beskatningen vedrørende aktier. Det er betænkeligt med den dobbeltbeskatning, der finder sted, og det er ikke rimeligt, at der finder beskatning af kursgevinster sted ved aktier, men ikke når det gælder gevinster hentet hjem ved salg af obligationer og pantebreve.

Vi ønsker også en arbejdsmarkedspolitik, der i højere grad lægger vægt på uddannelses-, omskolings- og jobtilbud på et så tidligt tidspunkt som muligt under ledighed. Det er formentlig ikke et forslag, der alene kan afskaffe arbejdsløsheden, men det er i dag en væsentlig årsag til, at det ikke er muligt at få flere i arbejde. Vi ønsker altså en effektivise-